

Návrat oživlých mrtvol

Páteční noc v metropoli ovládli Opus a Village People

TEXT MILAN SLEZÁK & JAN ŠÍDA FOTO AUTOŘI & ARCHIV JIŘÍHO NEUMANNA

Jako při vstupu do jiné dimenze. Nebo v hororovém snu. Tak se můžete cítit v hudebním pekle osmdesátek v pražském Lucerna Music Baru. Modern Talking, Sandra, Milli Vanilli... Zastavil se snad čas? Ano, zastavil. Naštěstí jen na pár hodin.

Horror Hotel...

Ubytuj se v hororovém hotelu
To místo je strašidelné a ponuré
Malá vampírka obtáčí můj zátylek...

Tenhle úryvek ze stejnojmenné skladby skupiny Misfits přesně pasuje na dění v útrobách Lucerny. Je pátek, zhruba jedenáct hodin večer. Podzemní interiér klubu praská ve švech. V cárech cigaretového dýmu se zjevují postavy lidí, dole v sále křepčí masa těl. Zombies přicházejí z velkého plátna nad tanečním parketem.

Oživé mrtvolky popu osmdesátých let vystupují z temnoty času a infikují další a další oběti. S každou novou skladbou z nich vysají díl energie. A s každou příští minu-

tu získají na svou stranu další duši. O půlnoci dění na plesu upírů kulminuje. Všichni jsou už pod vlivem čarovných sil. S rozbřeskem kouzlo pomine a...

Takhle bychom mohli osmdesátky alegoricky interpretovat jako scénář k nějakému běčkovému hororu. Bar v poušti, krásné tanečnice, k tomu patričná hudba, upíří lačníci po energii atd. Ale to by bylo přeče jen trochu laciné. Zkusme se podívat na páteční scénu poněkud střízlivějšíma očima.

SEMTEX, PERVITIN, OSMDESÁTKY

Český člověk vynalezne ledacos. A často díky tomu získá proslulost

i ve světě. Žel, někdy to bývají vynálezy ne zrovna povznášející. Tak třeba proslulý dynamit teroristů, droga, vytvořená z dostupných surovin, a retro diskotéka... To vše jsou originality z našich krajů.

Inspirátor 80's Party v Lucerna Music Baru Jirka Neumann si je svého prvenství dobře vědom: „Myslím, že obdobná akce u nás nikde nefunguje. Hudbu seženete, ale obstarat ke každé skladbě klip je velice těžké. Já je sbíral několik let. Vim, že to někde zkoušeli takhle dělat, ale krachlo to právě na těch technických věcech. I cizinci mi často říkali, že u nich nic takového nefunguje. Na naše akce dokonce jezdí programově celé vý-

pravy a letecké společnosti na nás mají upoutávku ve svých prospektech.“

Pro úplnost dodejme, že existuje trochu podobná retro estráda v pražském klubu Meloun. Specializuje se však výhradně na československý pop. Chce-li se někdo brodit v bahně „chutovek“, tehdejších domácích hitů, je to akce pro něho jako stvořená. A dveře se tam prý netrhnu.

Vraťme se však zpět do Lucerna Music Baru. Ani tady si nemohou naříkat na nezájem lidí. Kdo šel někdy v pátek či sobotu večer průchodem do Vodičkovy ulice, dozajista se prodíral davem, postávajícím před klubem. U vchodu dohlížející svalovci z ochranky většinou

nemají žádnou práci. „Sem se lidi chodí hlavně pobavit,“ podotýká jeden z nich, „konflikty tady skoro vůbec nemáme. Maximálně se dole dva kluci sfoukají kvůli holce. Občas někdo nechce po skončení produkce domů, ale to obvykle zvládneme domluvou.“

Od vstupu sejdete do mezípatra, kde vystojíte další frontu u šatny, a pak ještě o patro níž, kde je centrum dění. Nejvíce je samozřejmě narváno na parketu. S postupem času a zvyšujícím se promile alkoholu v krvi se tanečníci vlní i na vyvýšeném pódiu. Všude plno lidí, dvojic i partiček. Drtivá většina se sklenkou nějakého životabudiče. Seznámit se s někým, pobavit se a zatancovat si – to jsou hlavní cíle návštěvníků. Je otázka, jestli vůbec hudbu někdo detailně vnímá, nebo zda ji všichni berou jen jako kulisu.

ŘEKNI MI, CO POSLOUCHÁŠ...

Proč vlastně návštěvník kolem 22 let vyhledává hudbu doby, kdy tak maximálně číral do plen? Navíc, co si budeme povídat, diskotékový pop 80. let je povětšinou „solidní“ brak.

DJ Jirka Březina říká: „Pokud lidi dlouho neslyšej svůj hit, už u mě klepou a dožadují se ho. Nejde nezahrát *Live Is Life* nebo *YMCA*, a pokud bych třeba nasadil něco, co neznaj, budu mít prázdný parket.“

O to je situace horší - tahle hudba se jim zkrátka líbí. Většina z oslovených návštěvníků (viz anketu) hovoří hlavně o zábavě. Ale proč nejdou na dnešní muziku? Proč jim současná taneční hudba, která donedávna zažívala boom, nic neříká?

Někoho možná odrazují drogy, na podobných párty dost rozšířené. Ale není to jen tradující se předsudek? Spíše by se dalo říci, že dance tracky nejsou na první poslech chytlavé, působí monotónně, nemají jasný refrén, který by se dal zpívat s nahrávkou atd.

Dost možná je tento druh hudby spjatý i s určitou filosofií a subkulturou. To je ale to poslední, co návštěvníci 80's hledají. Touží po sdílnější a jednodušší hudbě. Jistě, ve svobodné zemi si každý může poslouchat, co chce. Ale zároveň se vám tím představí.

Jana (19): Já sem chodím s kámoškama, protože osmdesátky jsou naše léta. Chodím sem hlavně za hudbou.

Kristýna (18): Já jsem tu poprvé. Kamarádka tady slaví narozeniny.

Osmdesátky normálně neposlouchám, ale vlastně jsem na nich vyrostla. Poslouchala to máma.

Martin (22): Chodím sem celkem pravidelně, tak jednou za dva měsíce. Hlavně se jdu zabavit. Je to tu fakt dobrý. A co poslouchám? Začal jsem od Párplů, pak Rainbow a Floyd.

Lucie (18): Zajdu sem s kamarádkama tak jednou do měsíce. Aspoň

Jedině na pozvání, na firemní akce. Máme takovou džentlenskou dohodu, že tenhle program je jen pro Lucerna Music Bar a Futurum.

Jaký je zájem lidí?

Jde to docela nahoru. Pravidelně chodí tak kolem 1200 návštěvníků. Slyšel jsem takovou historku, že se tu byl podívat šéf Duplexu a spadla

PRO PÁR LIDÍ SE TO DĚLAT NEDÁ, TAKŽE MUSELA NASTOUPIT KOMERCE. JEDNOU JSEM PŘINESL MODERN TALKING A MĚLO TO OBROVSKEJ OHLAS. A FRONTA STÁLA KAŽDÝ TÝDEN AŽ DO VODIČKOVY.

je tu sranda. Jo, občas si ty osmdesátky pustím i doma. Nejvíce se mi líběj ty z filmu *Pomáda*. Ale v Lucerně je to lepší. Hlavně sem ale s kámoškama chodíme balit kluky.

Peter (23): Já jsem z Německa a neznám to tu. Jdu se sem hlavně pobavit. Hmm, hudba osmdesátých i devadesátých let. Jedu spíš v té, dejme tomu, alternativnější jako třeba Velvet Underground, ale nakonec... Hrozně rád mám Madonnu, to je má favoritka.

DJ BŘEZINA: „NEMÁM S TÍM PROBLÉM!“

Odkdy děláš tuhle práci a jak ses k ní dostal?

Od roku 2000. Hrál jsem tu se svou kapelou Decline a po koncertech jsme dělali afterparty. Časem mi majitel klubu nabídnul, abych dělal dee-jaye v nově otevřeném Futuru. Asi po roce mě Jirka Neumann angažoval do svého týmu a já se tomu začal věnovat profesionálně.

Jak se připravuješ na svoje DJské sety?

Máme dramaturgické porady a z nich jasně vyplývá, že nakonec se třeba šedesát procent z kompletního playlistu hraje pokaždé. Nemám ambice pouštět tu svou oblíbenou muziku, protože vím, že lidi by to netancovali.

A to ti nevádí, že pouštíš většinou brak?

Já to takhle neberu. Je to výhradně pracovní záležitost. A můžu říct, že mě to baví. Nemám prostě problém jít do práce. Nejsem vychovatel, abych pouštěl něco, o čem si myslím, že je kvalitnější.

Vyjíždíš s „osmdesátkami“ i mimo Prahu?

mu čelist, jak tu je narváno. Divil se, že tohle funguje vedle jeho diskotéky, a ještě k tomu s takovou návštěvností.

DJ NEUMANN: „KOMERCI JSEM SE NEJDŘÍV VYHÝBAL.“

Co jsi od svého nápadu pouštět hudbu 80. let očekával?

Já vlastně ze začátku ani nevěděl, co lidé budou chtít. Navíc jsem ke všem skladbám neměl klipy. Nejdřív jsem si bral s sebou takový ty temný pop kytarovky. Provozovatel Lucerna Baru mě pak angažoval a dohodli jsme se. Zpočátku, tedy první půlrok v šestadevadesátém, to bylo ještě tak půl na půl mezi písničkami a klipy.

Jak se hudba proměňovala?

Nejdřív jsem se opravdu těm osmdesátkovým komerčním věcem zdaleka vyhýbal. Jenže pak jsem pochopil, že pro pár lidí se to dělat nedá, takže musela nastoupit komerce. Jednou jsem totiž přinesl ze srandy Modern Talking a mělo to obrovské ohlas. Pak stála fronta každý týden až do Vodičkovy. První tři roky byly takový pionýrský.

Hrály se pravidelně soboty a postupně se to technicky dávalo dohromady.

Odkdy se to takhle nafouklo?

Právě po těch třech letech. Majitel Lucerny chtěl udělat to samé ještě ve Futuru, bylo to přesně 9. 9. 1999. Přibral jsem ještě jednoho člověka

a v pátek bylo rockovější Futurum a v sobotu diskotéková Lucerna. Asi po roce jsme už zvládli oba dny v obou klubech bez toho, aby to mělo vliv na návštěvnost.

To už se ale tvůj tým rozrostl, ne?

Podařilo se mi angažovat Jirku Březinu z Decline a ještě další dva lidi. Tenhle tým pak mohl hrát paralelně na obou frontách. Takhle fungujeme zhruba šest let. Za noc pouštíme tak sto skladeb s klipy, celkem je v naší databance kolem čtyř stovek věcí. Pouštíme ale jen cizí, české osmdesátky jsem nikdy nepouštěl a pouštět nebudu.

Proč chodí tolik lidí na písničky z let, kdy se sotva narodili?

Choděj sem i děti mých kamarádů. Všichni mi říkají, že je to ne-skutečná atmosféra, cítíš z toho něco jiného než na ostatních diskotékách. Třeba tu vůbec nejedou drogy. A 80's fungují jako největší seznamka v Praze. V devět večer je tu osmdesát procent ženských, o půlnoci je to půl na půl a k ránu pár samotnejch chlapů, co dorazili pozdě a nezbylo na ně. V poslední době chodí do Lucerny mraky cizinců z Anglie a Ameriky a jsou nadšený. Jedna švédská majitelka klubu to dokonce chtěla ode mne všechno odkoupit. ■

VIDEO PARTY V KOSTCE

Historicky první hudební party s klipy proběhla už v roce 1996, kdy hrál zakladatel těchto akcí Jirka Neumann v pauzách koncertu skupiny Shannen Grey v Lucerna Music Baru videa formací Siouxsie And The Banshees, Cure nebo Mission. Pravidelné diskotéky věnované 80. (a teď už i 90.) letům fungují na stejném místě už více než deset let. Od roku 1999 se začaly objevovat také v programu dalšího pražského klubu Futurum. V současné době se každý pátek a sobotu připravuje pětičlenný tým vedený Jirkou Neumannem paralelně na vystoupení v obou klubech. V Lucerna Music Baru pod názvem Pop 80's & 90's Video Party a ve Futuru jako 80's & 90's Party TV Show and Video. Specialitou těchto akcí je, že každá z písní je doplněna i originálním videoklipem.